

Fabián Estapé

Estapé respon

Economia d'estat en dues tardes

—Les previsions econòmiques de l'OCDE apunten a una certa recuperació de l'economia europea, però deixen clar que l'estat espanyol n'és l'excepció. Per què sempre a la cua?

—Crec que encara no és al cervell de la gent que pensa d'aquest país que som a la cua per moltes raons, per exemple, perquè no hem resolt molts aspectes fonamentals del règim laboral a fi que avanci la productivitat. Hi ha molts sectors i subsectors de l'economia espanyola que van ranquejant, i això fa patir el conjunt de l'economia. I no veig que tinguin intenció de treballar a fons per solucionar-ho.

—L'OCDE parla d'una desocupació del 20% el 2010 a l'estat espanyol, que serà líder a Europa. Quins plans creieu que té Zapatero per a sortir-se'n?

—No té plans, ja ho he dit moltes vegades. Aquest senyor té desigs, que no serveixen de res. La manera com Zapatero va acomiadar el gran ministre Pedro Solbes, clavant-li una bona bufetada, és penosa, i a més diu que el deixem descansar. I si gent de la vàlua de Solbes és tractada així, doncs a Zapatero també l'hem de deixar descansar. Amb la situació política actual, no crec que al president espanyol li convinguin casos com el de Jordi Sevilla i alguns altres que fan les maletes. La situació de la política espanyola, malgrat que compta amb l'ajut increïble de les espifiades de Mariano Rajoy, tampoc no pot aguantar gaires més assaigs nuclears de política.

—El gener serà president de torn de la UE. Aquesta responsabilitat servirà perquè l'estat es posi al dia i faci els deures exigits per la crisi?

—Voleu dir que, més enllà d'imprimir més papers per fer publicitat del nou càrrec, servirà de res?

—Quin benefici en pot treure l'estat, d'aquesta presidència?

—Cap ni un.

—Durão Barroso tornarà a ser president de la Comissió Europea cinc anys. Creieu que durant el seu mandat ha gestionat correctament la resposta a la crisi?

—Reelegit amb molts vots socialistes, tot sigui dit. Aquest senyor s'ha significat per no haver fet absolutament res en matèria econòmica.

—I l'estat, pot donar cap lliçó als europeus, en aquest sentit?

—Home, jo si fos d'un altre país, no me l'escoltaria, a Zapatero, perquè els pot venir un atac de riure. Us imagineu Angela Merkel interessada a rebre cap consell d'Espanya? Seria còmic, oi? De fet, em consta que el ministre Jordi Sevilla havia assegurat que un president espanyol podia aprendre les lliçons d'economia necessàries per a governar en dues tardes...

—Zapatero assegura que la majoria de ciutadans donen suport a un augment dels impostos. Sou un d'aquests ciutadans?

—No, perquè aquest senyor no para de buscar arguments per empenyar-me. I finalment, encara conservo les nocions d'economia que em van permetre de ser catedràtic emèrit.

—Els rics, si els empenyen massa, s'emporten els diners a un paradís fiscal sense problema.

—Sí, per això val més apartar-te, si ets de classe mitjana. Ara bé, si Zapatero acabarà apujant els impostos o no és un enigma.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

La caixa dels trons

Al govern català se li acaba el temps. Si vol recórrer davant el Tribunal Constitucional contra el FROB, el salvavides milionari que ha d'animar les caixes a mullar-se amb les fusions, ho ha de fer abans de final de mes. Ja hi ha qui parla de LOAPA financera, perquè mina les competències de la Generalitat per decidir sobre el mapa de caixes catalanes. Fins i tot el Consell Consultiu ho ha dictaminat. De tota manera, no fa l'efecte que s'hagi d'obrir un nou front de batalla. No cal sobrecarregar de feina els magistrats del Constitucional i que triguin un any més amb l'Estatut. És ben senzill: que Zapatero deixi fer mentre aquí es negocien les fusions sota la taula. Ara bé, tot plegat posa en qüestió la tradicional independència de les caixes catalanes respecte del poder polític. Al desert de la recessió ja no s'hi valen oasis. O és que calia que la caixa de la Diputació de Girona s'enfilés al tren en marxa de la fusió de Manlleu, Sabadell i Terrassa? Per què no s'afegia al tren de Caixa Catalunya, si tots dos presidents es diuen Serra i són del mateix partit? Per no perdre el valor sentimental de la marca i una obra social amb una clientela fidel? Es confirma, a més, que les caixes tampoc no són independents del poder i els interessos dels seus administradors. Què hi pot guanyar la modesta i rendible Manresa aixoplugant-se sota el paraigua d'una Macrocaixa Catalunya en procés de sanejament, més enllà d'algun càrrec? Tot plegat, després de baixar en marxa de la fusió amb les caixes comarcals, que li garantien nom, implantació i obra social diferenciada. Mentrestant, als entusiastes treballadors d'aquestes caixes els deixen proposar un nom per a la nova entitat. De moment, no se sap quin serà el premi per al brillant treballador que hagi fet la proposta guanyadora, ni si també el prejubilaran.

Periodista